

hold betinger det højeste Udbytte, som Jorden overhovedet kan give. Der er langt rigeligere Udviklingsmuligheder for Indtægter af Jorden ad Planteavlens Vej end ved den nuværende Produktionsmaade.

Det Arbejde, Landboforeningerne udføre paa dette Omraade, og hvortil ønskes forhøjet Statstilskud, er nærmest en Forsøgsvirksomhed, og i Andragendet med dets Bilag foreligge Oplysninger om, hvorledes Udgifterne dertil for Landbrugsforeningernes Vedkommende ere adskilligt højere end det Statstilskud, der nu ønskes. For at kunne arbejde sikkert ad den Vej, ønsker man derfor nu at faa fastsat et bestemt Forhold mellem det Bidrag, Landboforeningerne yde, og det, Staten yder. Man har ønsket dette for paa Forhaand at være noget klar over, hvilke Midler man har at raade over. Men de Udgifter, Landboforeningerne yde, ere alt for lavt opførte, idet dette Forsøgsarbejde i Reglen udføres paa frivillig Maade af forskellige Landmænd i Byer og Sogne rundt om i Landboforeningskredsene, og de Udgifter, som ere forbundne med en omhyggelig Forsøgsvirksomhed, kunne ikke saaledes beregnes i Penge og opføres som Udgift. Men denne er dog til Stede, og i Betragtning af den Betydning, det har, ikke mindst for de smaa Jordbrug, tillader jeg mig at henstille varmt til den højtærede Landbrugsminister at modtage denne Henstilling og paa den kommende Finanslov stille Forslag om Bevillingens Forhøjelse og helst saaledes, at den kommer til at staa i et bestemt Forhold til de Bidrag, Landboforeningerne selv yde til Sagens Fremme, i Lighed med, hvad Tilfældet er paa Husdyrbrugets Omraade.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Om de tre Andragender, som hele Udvalget foreslaar at henvise til nærmere Overvejelse af mig, skal jeg bemærke, at dertil har jeg ikke noget at indvende. De to store Andragender under Nr. 51 og 52 berøre jo meget vigtige Omraader, og jeg kan ikke se rettere, end at de Omraader, Andragenderne berøre, ere saadanne, at de fortjene, at der tages alt muligt Hensyn dertil ved Bevillinger fra Lovgivningsmagtens Side.

Med Hensyn til Andragendet under Nr. 5 om Støtte til „Foreningen til Kaninavlens Fremme“ skal jeg sige, at jeg heller ikke har noget imod, at dette henvises. Kun vil jeg have Lov til her at tage et Forbehold overfor den Sum, der er nævnt

i Andragendet. Jeg skal erindre om, at for nogle Aar siden fik denne Forening et Tilskud af 800 Kr. om Aaret. Nu nævnes der i Andragendet Ønsket om et Tilskud til et Beløb af 2,350 Kr., og jeg kan ikke nægte, at dette forekommer mig ret rigeligt. Derfor ønsker jeg at tage et Forbehold overfor det nævnte Beløb.

Andragendet under Nr. 6, som et Mindretal foreslog at henvise, blev jo taget tilbage af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), men jeg fandt mig foranlediget til at optage det, fordi jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger om denne Sag. Jeg ønsker nemlig at fremstille den Gang, som Forhandlingerne om dette Spørgsmaal have haft her i Rigsdagen. Jeg skal da erindre om, at der for to Aar siden blev indbragt et lignende Andragende, som blev henvist til Finansudvalget, og Finansudvalget udbad sig da en Forhandling med mig om dette Andragende. Under Forhandlingen i Udvalget udtalte jeg mig, som jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til her i Tinget ved Drøftelsen af dette Spørgsmaal. Jeg udtalte, at naar der her blev ytret Ønske om at faa fastsat en Minimumsdagløn af 2 Kr. 50 Ø., fandt jeg, at det vilde være aldeles urigtigt at gaa ind derpaa, fordi Forholdene ere saa forskellige de forskellige Steder omkring i Landet. Jeg har nærmere omtalt dette ved Finanslovens 3die Behandling, saa der er ikke særlig Grund til yderligere at gentage det, men det er klart nok, at man ikke ret godt uden at gøre Uret til anden Side kan fastsætte ens Dagløn Landet rundt, naar Forholdene ere saa forskellige, som Tilfældet er, og i Betragtning af, at de faste Skovarbejdere ikke arbejde under ens Vilkaar de forskellige Steder, idet nogle af dem have fri Bopæl, Jord, Græsning til en Ko, Hø, Brændsel og lignende og andre ikke. Dette udtalte jeg ved Konferencen i Finansudvalget. Der blev derefter fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) rettet det Spørgsmaal til mig, om jeg dog ikke mente at kunne gaa ind paa at undersøge Spørgsmaalet om at yde Skovarbejderne en aarlig Godtgørelse af 20 Kr. for Slid paa Værktøjet. Jeg udtalte, at dette Spørgsmaal skulde jeg gerne nærmere lade undersøge, men det skulde ske under den Forudsætning, at Andragendet ikke blev henvist til Ministeren og som Følge deraf blev Genstand for offentlig Forhandling her i Tinget. Naar jeg nærede dette Ønske, var